

ROMANIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
HOTĂRÂREA NR. 7238
Ședința publică din 24 noiembrie 2011
Președinte
Grefier

Pe rol fiind pronunțarea asupra cererii având ca obiect „anulare act administrativ” formulată de contestatoarea jud. Suceava în contradictoriu cu intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava, cu sediul în str. , jud. Suceava.

Dezbaterea asupra cauzei de față au avut loc în ședința publică din 17 noiembrie 2011, concluziile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, redactată separat și care face parte integrantă din prezenta și când, pentru a da posibilitatea părților de a depune la dosar concluzii scrise, pronunțarea a fost amânată pentru astăzi, 24 noiembrie 2011.

După deliberare,

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față, constată:

Prin cererea adresată acestei instanțe la data 11.05.2010 înregistrată sub nr. contestatoarea prin administrator în contradictoriu cu intimata Direcția Generală a Finanțelor Suceava a formulat contestația împotriva Deciziei nr. din emisă de intimată, prin care i s-a respins contestația formulată împotriva deciziei de impunere nr. din emisă în baza raportului de inspecție fiscală parțială nr. din , prin care s-au stabilit obligații fiscale suplimentare în sarcina sa în sumă de lei.

A solicitat admiterea contestației și în consecință, anularea deciziei atacate, desființarea raportului de inspecție fiscală parțială nr. din și a deciziei de impunere emise în baza acestui raport.

În motivarea cererii, a arătat că, cât privește Decizia nr. din acesta este nelegală și netemeinică , întrucât a fost dată cu interpretarea greșită și cu încălcarea normelor legale incidente în cauză.

În mod greșit, intimata, prin cele două dispoziții a respins ca neîntemeiată și respectiv ca nemotivată și nesusținută, contestația formulată împotriva deciziei de impunere nr. din 27.01.2010 emisă în baza raportului de inspecție fiscală parțială nr. din 27.01.2010, acesta apreciind în mod greșit actele contabile anexate contestației.

Astfel, în urma efectuării inspecției fiscale, s-au stabilit anumite aspecte vizând încălcarea unor norme fiscale.

În fapt, în luna ianuarie 2008, a înregistrat în evidențele financiar contabile factura nr. 08 01.2008 emisă de privind achiziționarea unui utilaj marca în sumă de că referitor la această achiziție, a întocmit nota de intrare recepție nr. din 08.01.2008.

În urma acestui control Garda Financiară a solicitat Direcției Generale a Finanțelor Publice Suceava verificarea relațiilor comerciale dintre [redacted] și reclamantă.

În consecință, pârâta a efectuat o inspecție fiscală și s-a întocmit Raportul de inspecție fiscală parțială din 25.01.2010 (filele 47 - 54).

În baza acestuia s-a întocmit decizia de impunere nr. [redacted] 27.01.2010 (filele 42 - 46) în care s-au consemnat următoarele: că suma de [redacted] lei reprezentând contravaloarea achiziției utilajului marca [redacted] nu este deductibilă motivat de faptul că documentul de proveniență a acestuia nu reprezintă document justificativ care să dea dreptul la deducerea cheltuielilor. Pârâta a ajuns la această concluzie în urma relațiilor solicitate prin sistemul [redacted] de către Departamentul de Schimb Internațional de Informații nr. [redacted] și prin care s-a arătat că reclamanta nu a derulat tranzacții intracomunitare cu firma italiană; că suma de [redacted] lei a fost înregistrată pe cheltuieli în baza unor facturi ce nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, motiv pentru care s-a stabilit în sarcina reclamantei un impozit pe profit suplimentar în cuantum de [redacted] lei și accesorii în sumă de [redacted] lei pentru perioada 25.04.2008-25.01.2010; că la data de 31.03.2009 reclamanta a înregistrat un profit impozabil în cuantum de [redacted] lei pentru care a calculat impozit pe profit în sumă de [redacted] lei, dar a declarat doar suma de [redacted] lei. Așadar a rămas un impozit nedeclarat și datorat în sumă de [redacted] lei la care se adaugă accesorii în cuantum de [redacted] lei.

Împotriva acestei decizii de impunere reclamanta a formulat contestație la organul emitent care a fost respinsă prin Decizia nr. [redacted] 04.2010 (filele 21- 41).

Nemulțumită societatea s-a adresat instanței de judecată cu prezenta cerere de chemare în judecată.

Referitor la suma de [redacted] lei reprezentând contravaloarea utilajului [redacted], an fabricație 2008, pentru care pârâta a calculat un impozit suplimentar în sumă de [redacted] lei și accesorii de [redacted] lei, față de apărările reclamantei, de susținerile pârâtei și de probele aflate la dosar, instanța reține următoarele:

În luna ianuarie 2008 societatea reclamantă a achiziționat un utilaj marca C, ocazie cu care a fost întocmită factura nr. [redacted] (fila 75) de către turnizorul [redacted] Italia. Această raktură a fost înregistrată în evidențele financiar-contabile ale beneficiarei. Totodată pentru această achiziție a fost întocmită nota de intrare recepție nr. [redacted] 3.01.2008, achiziția intracomunitară fiind înregistrată în jurnalul de cumpărări din luna ianuarie 2008.

Bunul achiziționat a fost transportat din Italia în România de către [redacted] conform scrisorii de trăsură -CMR. Acest document a fost analizat în cadrul expertizei efectuate în cauză și s-a constatat că întrunește toate elementele legale și că face dovada primirii mărfii de către destinatar. Alte documente ce susțin efectuarea transportului sunt și comanda de transport nr [redacted] factura nr. [redacted] emisă de către transportator.

Ulterior, reclamanta, în calitate de proprietar ce avea în gestiune utilajul în discuție, l-a vândut către [redacted] pentru suma de [redacted] lei, cu TVA. Această operațiune a fost înregistrată de asemenea în contabilitate, regăsindu-se în balanța lunii februarie 2008.

O achiziție intracomunitară de bunuri reprezintă obținerea dreptului de a dispune, ca și un proprietar, de bunuri transportate de către furnizor, de către cumpărător sau de către altă persoană în numele unuia dintre aceștia, către un stat membru UE, altul decât cel de plecare a transportului bunurilor.

Un alt aspect foarte important este acela că la momentul achiziției a fost verificat codul valid de TVA pentru numărul de înregistrare [redacted] număr ce apare pe factura nr. [redacted] emisă de către firma italiană, iar răspunsul a fost afirmativ.

Aceiași răspuns afirmativ a fost primit și în urma solicitării din data de 28.10.2010, de vreme ce la data de 25.06.2011 s-a primit un răspuns negativ, așa cum rezultă din materialul depus la raportul de expertiză.

Rezultă că atâta vreme cât bunul a fost achiziționat de la un furnizor care la data tranzacției avea un cod valid de TVA în Italia, a fost înregistrat în evidențele contabile ale beneficiarei în baza unor documente ce îndeplinesc toate condițiile prevăzute de legislația contabilă și fiscală pentru a fi considerate documente justificative (factura nr. nota de intrare – recepție), a fost transportat din Italia în România în baza unui document legal (CMR), a făcut obiectul unei tranzacții ulterioare pentru care reclamanta a încasat banii și a plătit toate impozitele operațiunea economică este o achiziție intracomunitară.

Referitor la susținerea pârâtei potrivit căreia societatea reclamantă avea obligația să declare la poziția 4.1 din decontul TVA aferentă trim. I, 2008 suma de lei reprezentând tocmai achiziția intracomunitară, trebuie observat că persoanele impozabile, istrate în scopuri de TVA care au efectuat achiziții intracomunitare de bunuri trebuie să depună lunar la organul fiscal competent Declarația recapitulativă, formular 390 VIES.

Nedepunerea de astfel de declarații se sancționează cu amenda de 2% din suma totală a livrărilor intracomunitare de bunuri nedeclarate.

În niciun caz nu se poate considera că nedepunerea unei astfel de declarații ar echivala cu lipsa achiziției intracomunitare de bunuri.

În plus, reclamanta a depus declarația recapitulativă privind achizițiile intracomunitare la data de 25.04.2009.

Un alt argument al pârâtei potrivit căruia suma de lei nu trebuia înregistrată pe cheltuieli a fost acela că potrivit informațiilor primite prin sistemul VIES, SRL Frătăuții Vechi nu a derulat tranzacții intracomunitare cu firma italiana

Italia. Așadar, operațiunea economică nefiind reală, nici factura nr. poate fi considerată un document justificativ. De asemenea, pârâta a invocat și răspunsul primit de la autoritățile fiscale italiene din care rezultă că firma italiană este o firmă fantomă.

Referitor la acest aspect, trebuie menționat că la momentul realizării achiziției, numărul de înregistrare pentru TVA al firmei furnizoare era valid.

Societatea reclamantă a depus la data de 23.05.2008 declarația recapitulativă 390 aferentă trim. I, anul 2008 prin care a declarat achiziția intracomunitară de bunuri.

Față de acestea se poate reține că reclamanta a fost de bună credință, necunoscând și nebănuind faptul că firma italiană furnizoare este în fapt o „firmă fantomă”.

Atâta vreme cât societatea reclamantă a declarat, chiar dacă cu întârziere, achiziția intracomunitară, nu poate fi responsabilă de faptul că societatea din Italia – înregistrată ca plătitoare de TVA- nu s-a înregistrat în evidențe cu livrarea intracomunitară de bunuri.

Pentru toate considerentele expuse instanța apreciază că operațiunea economică a avut loc, iar documentele contabile întocmite cu această ocazie sunt documente justificative conform legislației contabile și fiscale.

În acest sens este și concluzia raportului de expertiză contabilă judiciară efectuată în cauză.

Nefiind considerată deductibilă de către pârâtă, suma de lei a fost inclusă în profit și s-a calculat o diferență de impozit pe profit suplimentar în cuantum de lei la care s-au perceput majorări de întârziere în sumă de lei.

Din raportul de expertiză rezultă că aceste accesorii au fost calculate cu respectarea dispozițiilor legale.

Referitor la împrejurarea că reclamanta a înregistrat pe cheltuieli suma de lei în baza unor facturi ce nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, motiv pentru care s-a stabilit în sarcina acesteia un impozit pe profit suplimentar în cuantum de lei și accesorii în sumă de lei.

lei pentru perioada 25.04.2008-25.01.2010, instanța are în vedere cele șapte facturi emise de către reclamantă.

Intr-adevăr, pe acestea este menționat codul unic de înregistrare în vreme ce codul unic de înregistrare al reclamantei este

Or, potrivit art. 155 alin. 5 din Legea nr. 571/2003 factura cuprinde în mod obligatoriu, printre altele, codul de înregistrare al cumpărătorului, care este unic.

În lipsa mențiunilor obligatorii sau în cazul unor mențiuni incomplete, inexacte, facturile nu pot constitui documente justificative și, deci, nu pot sta la baza deducerii unor cheltuieli.

În plus, în raportul de expertiză contabilă judiciară s-a consemnat că pentru piesele auto pentru care au fost emise respectivele facturi și bonuri de consum nu au fost întocmite note de recepție pentru intrare în gestiune. De asemenea, facturile în discuție nu pot fi considerate documente justificative din punct de vedere al legislației fiscale în materie de TVA, motivat de faptul că nu se validează codul de identificare TVĂ al cumpărătorului.

În consecință, operațiunile de achiziționare a bunurilor în sumă de lei nu au la bază documente justificative care să corespundă realității, și deci suma nu poate fi înregistrată pe cheltuieli. Rezultă că reclamanta datorează pentru această sumă impozit pe profit în sumă de lei la care se adaugă și accesoriile în cuantum de lei.

Referitor la impozitul pe profit în sumă de lei la care se adaugă accesorii în cuantum de lei, contestația societății reclamante a fost respinsă ca nemotivată și nesusținută.

Instanța apreciază că soluția este greșită.

Potrivit art. 213 din OG nr. 92/2003 rep. contestatorul poate să depună probe noi în susținerea contestației.

Din concluziile raportului de expertiză reiese că în urma comparației dintre evidențele contabile și cele fiscale cu evidența analitică s-a putut stabili că reclamanta a omis declararea sumei de lei impozit pe profit aferent lunii martie 2009.

Față de acest aspect reclamanta datorează această sumă la care au fost calculate și majorări în cuantum de lei.

Pentru considerentele expuse, instanța, în temeiul art. 8 din Legea nr. 554/2004 cor. cu art. 219 alin. 2 din OG nr. 92/2003 rep., va admite în parte cererea, va anula decizia nr. emisă de pârâtă, va anula în parte decizia de impunere nr. 27.01.2010 și raportul de inspecție fiscală parțială din 25.01.2010 în sensul că va înlătura obligațiile fiscale stabilite în sarcina reclamantei în cuantum de lei (suma de lei reprezintă diferență impozit pe profit suplimentar și suma de lei reprezintă accesorii) și va menține celelalte obligații fiscale în cuantum de lei (formată din suma de lei reprezentând impozit pe profit suplimentar calculat la suma de lei și suma de lei accesorii, precum și suma de lei constând în impozit pe profit nedeclarat la care se adaugă suma de lei accesorii).

În temeiul art. 274 Cod procedură civilă, ca parte căzută în pretenții, pârâta urmează a fi obligată la plata către reclamantă a sumei de lei cu titlu de cheltuieli de judecată (taxă judiciară de timbru, timbru judiciar, onorariu expert).

Pentru aceste motive,

**ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE :**

Admite în parte cererea având ca obiect „anulare act administrativ” formulată de contestatoarea jud. Suceava în contradictoriu cu intimata **Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava**, cu sediul în str. , nr. 1, jud. Suceava.

Anulează decizia nr.

emisă de pârâtă.

Anulează în parte decizia de impunere nr. 27.01.2010 și raportul de inspecție fiscală parțială încheiat la data de 25.01.2010, ambele întocmite de către pârâtă, în sensul că înlătură obligațiile fiscale stabilite în sarcina reclamantei în quantum total de lei reprezentând: lei impozit pe profit suplimentar și lei accesorii și menține celelalte obligații fiscale în quantum total de lei.

Obligă pârâta la plata către reclamantă a sumei de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică azi, 24 noiembrie 2011.

Președinte,

Red..

Tehnored.

4 ex. 2012